

Π.—Κατηγοροῦν τοὺς ἵππους μας πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων, ποὺ τοὺς Ρωμαίους ὡς ῥήτορας κακολογοῦν ἀνώτους... ἀντὶ κελήτων πτερωτῶν καὶ Βουκεφάλων νέων μὰς ἦλθαν Ἀχαιμόντες καλοὶ γὰρ Δὸν Κισσώτους.

Φ.—Ποιὸς καθβαλάρης τᾶρχετὲ καὶ ποῦρ Ρωμαῖτ Σανόρα τὰ δυστυγῆ καπούλιε τῶν θὰ καθβαλίση τῶρα; Μέσα ἴστον νέο πύλεμο, ποῦ τὸν λαίμη μὰς πνίγει, μέσα ἴτους νέους κτύπους μας κατηγοροῦν τοὺς ἵππους μας ποὺ μῆτε γὰρ τῆς Ἀλεπούδεν δὲν κάνουν τὸ κυνήγι, μῆτε γὰρ μάχας ἐκλογῶν καὶ γὰρ διαδηλώσεις, μῆτε γὰρ τὴν Ὁρέστεικ καὶ τὸν μελεᾶ τῆς γλώσσας.

Π.—Κατηγοροῦν τοὺς ἵππους μας σκληράηδες σοφοὶ καὶ λὲν γὰρ τοὺς παραδες μας πῶς πῆγαν τοῦ κακοῦ, μὰ κλαῖν καὶ τὰ τετράποδα, ποῦ θὰ γενοῦν τροφῆ τῶν ἀρκτων καὶ τῶν τίγρειων τοῦ Ζερολογικοῦ.

Μῆτε μακωνοπήγαδο τοὺς θέλει καὶ τραυδοῦ, κὶ ὅσε καμπόσιαι ματσουκμαὶ νὰ σκούρης βὰι βὰι.

Ὁ Κόντες ὁ δαιμόνιος δὴν Αἴας Τελαμόνιος.

Κ.—Ὁ μὲν σφαγεὺς ὁ τρομερὸς ἐστήθη κοπερωτάτος, τοῦτον ἐδώρησεν ἔμοι πακπούς ὁ λιγερώτατος, αὐτὸν δ' ἐνέπηξα κἀγὼ γενναίως κατὰ γῆς προάγγελον σφαγῆς.

Σὺ πρῶτος, Ἄρη, πρόβαλε κὶ ἐλθε πρὸς τὸν Κορφατῆν κὶ ἄμέσως πέμφον ἀγγελον κακῆν ἀγγεῖλαι φάτιν παντοῦ τῆς οἰκουμένης τῆς ἐξοπλιζομένης.

Σὺ ντυμένος Πιερότος σὺ νὰ μὲ σκώσης πρῶτος ὅταν πέσω κραταιὸς περὶ νεορῶντιω ζῆφει καὶ λογάδων μαχητῶν μὲ χειροκροτήσουν σίφει.

Προσκαλῶ καὶ τὸν πομπατὸν καὶ τὸν χθόνιον Ἐρμῆν ἀπαλῶς νὰ μὲ κομίση ἴστην ἀγκάλην τὴν θερμὴν, ὅταν τῶδε τῆ φασιγῶν τὴν πλευρᾶν μου διακρηῶ καὶ τὸν πόλεμον κηρύξω.

Οὐ μὴν καὶ τὰς τανύποδας καλὰ τὰς Ἐρινύς, ποὺ νὰ μὴ μὲν ἤμερον ἀπόλεμος κανεῖς, Σὺ δ' ἦλθε, ποῦ τὸν αἰτῶν διαφραταεὶς αἰθέρα, ὅπταν ἴδῃς τὴν ἐμὴν τῶν Κερκυραίων γῆνα, τὰς χρυσοπούτας ἐπισαῶν ἠνίας ἐκεῖ πέρα τὰς ἄτας λέγε τὰς ἐμάς καὶ τὸν βαρὺν ἀγῶνα.

Βεβαίως ἡ ταιλαίπωρος τῶν Κερκυραίων νήσος δὲν ἔφῃση κακυτὶν δὲν εἰς σχέδια στρατῶν ἰδῆ πῶς ἐγινε κὶ ἐγὼ πρὸς τὸν πακπούλην ἴσος, κὶ ἄμέσως τὰ καντούνη τῆς κὶ Ἰλιακῆς ἡ Σπιανάδες ἔφῃσιον ἴστην διακασῶν πολέμου πατινάδες.

Σταμάτα, Φοῖβε, κὶ ὠμὲ ἀν σ' ἐρωτήσου δι' ἐμέ, τὸν μὴ βαυκαλιζόμενον μὲ λέξεις μόνον φρούδας, εἴπε πῶς ἐγινε κὶ αὐτὸς ἀν τὸν πακπού σταυρατός, καὶ Κοκορέτας καὶ Γκαχῆς καὶ καπετᾶν Ἀρκούδας.

Εἴπε πῶς ἀν ὁμόφρονον τὸ κράτος δὲν ψήριση στρατῶν καὶ στόλων σχέδια καὶ φόρους φρετεινοῦς, πρὸς τὴν Γαρίτσαν ἐρχομαι καὶ τὸ Ποντικῶνσι νὰ σκιάξω τρωπακάφουδα καὶ σαλαπετεινοῦς.

Ἦ φέγγος τηλαυγέστατον τοιαυτῆς ἐβδομάδος, ὃ βῆμα σὺ Βουλευτικὸν πλῆρες τροπικῶν καὶ νικῶν, ἐξ οὗ τὸ σύμπαν πολεμεῖ πᾶς Κόντες Κατραμάδος.

Καὶ σέ, κλεινὴ Σιμόπουλε, ποῦ θέλεις τὴν φειδοῦ, πλὴν καὶ Δεδῖθην σκανδῶν καὶ Στόην προσαιδοῦ, καὶ τὸν Ρωμῶνον μετ' αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς συντ ρόρους κὶ ὁμιλητὰς εὐστέρους, μὰ καὶ τὰ μελερινῆκ μου καὶ τὰ κομψὰ λουστρινῆκ μου.

Ἔπος πολέμων ὑστατον ὁ Τζώρτζης σας θροεῖ κὶ εἰς ποταμοῦς καὶ κρήνας, πλὴν φράζετε τὰς ῥινας, γὰρ νὰ μὴ πάθετε γκαμὰ καμμὰ καταρροή.

Ἀπάντησις Τρικκαλίνων ἴστον Φασουλῆν τῶν Ἀθηνῶν

Σὲ βεβαίωμεν πῶς δὲν θ' ἀκούσης ἀποκριτῶντα τὸν Ραδινόν... ψευδοῦ ὁ τύπος τῆς πρωτεύουσας ἐγραφε τοῦτο, ψευδοῦς δεινόν.

Πάντοτε μένει ἴστην πρώτῃν στρουγγαν τοῦ Κερκυραίου φίλος σεμνόν, κὶ ὅταν ἀκόμη καθὼς ἡ Δούγκαν ἐκ ρουσετιῶν μείνη γυμνόν.

Κὶ ὅταν παθαῖν τὸ κόμμα νίκα, κὶ ὅταν ρουσετῆκ σκορπῆ κὶ αὐτό, μὲς ἴσθης καρδίης του θὰ ἔρῃς τὰ φύλλα μόνον τὸν Κόντε τὸν λατρευτό.

Συγχαρητήριον θερῶν πρὸς ἄνδρ' ἀντάξιον τιμῶν.

Λοιπὸν τὸν Στεφανόπολι κὶ ὁ Φασουλῆς συγχαίρει θλίβων θερμάτατα κὶ αὐτὸς ἀνδρὸς ἐγκρίτου χερί, ποῦ τῶρα συνεπλήρωσε τρικονταετιᾶν μ' ἐκείνον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν τὸν Ἀγγελιαφόρον, τὸν κρινοντα μὲ σύναεν σοφῆν τὴν πολιτείαν κὶ ὑπὲρ ἡμῶν κραυγαζόντα μὲ τὴν φωνὴν Στεντέρων.